

Amma Asare-Nyakos 8. marts-tale

Taler

Amma Asare-Nyako
Generalsekretær i Sabaah

Dato

8. marts 2025

Sted

Nørrebro Teater, Ravnsborggade
3, 2200 København

Omstændigheder

Tale holdt ved KVINFOS 8. marts-arrangement.

- 1 Jeg er meget glad for at være her i dag og markere en så vigtig dag, Kvindernes
Internationale Kampdag. En dag, hvor vi samles for at fejre de sejre, vi har
opnået gennem historien, men også for at se virkeligheden i øjnene og tage fat på
de udfordringer, vi stadig står overfor. For kampen for ligestilling er ikke
5 afsluttet – hverken for kvinder, LGBT+ personer eller andre minoriteter. Vores
kampdag bør være intersektionel

Vi ser til med bekymring, når rettigheder for kvinder og minoriteter rulles
tilbage rundt om i verden. Vi ser det i USA, i Europa og selv i Danmark er
10 samtalen om minoriteters rettigheder blevet mere polariseret. Det er blevet
acceptabelt at diskutere, hvorvidt racisme og diskrimination overhovedet
eksisterer, som om virkeligheden kan diskuteres væk.

Men vi ved, at diskrimination eksisterer. Vi ved, at had på sociale medier
15 rammer især LGBT+ personer, kvinder og etniske minoriteter. Vi ved, at 65% af
personerne fra disse grupper afholder sig fra at deltage i debatten, fordi de ved,
hvad der venter dem: nedsættende kommentarer, personangreb og hån. Vi ved,
at transpersoner og nonbinære bliver angrebet i den offentlige debat, og at deres
rettigheder konstant stilles til diskussion. Vi ved, at dette har alvorlige
20 konsekvenser – både for den enkelte og for vores samfund. Dette er et
samfundsmæssigt problem – det er et demokratisk problem.

Vi kan bryste os af, at Danmark har været et foregangsland på mange områder.
Der er sket positive lovgivningsmæssige fremskridt for LGBT+ personer de
25 seneste år, men vores arbejde er langt fra færdigt.

For hvordan kan vi sige, at vi har ligestilling, når 81% af LGBTI+ personer på

arbejdsmarkedet har oplevet eller overværet diskriminerende adfærd?

30

Hvordan kan vi kalde os inkluderende, når halvdelen af eleverne med minoritetsetnisk baggrund har oplevet at blive mobbet med deres hudfarve, nationalitet, religion eller kultur.

35 Hvordan kan vi acceptere ulighed i velfærdssystemet, når 44 % af minoritetsetniske LGBT+ personer er i risiko for depression og langvarig stresstilstand. Hvordan kan vi kalde os et frit samfund, når hver fjerde transperson har forsøgt at tage sit eget liv? Hvordan kan vi være stolte af vores land, når transpersoner i dag stadig må kæmpe for deres ret til at eksistere som
40 dem, de er?

Denne ulighed, denne fremmedgørelse af mennesker, minder mig om de ord,
45 som den sorte kvinde og rettighedsforkæmper Sojourner Truth sagde i 1851:

"Den mand derovre siger, at kvinder skal hjælpes op i vogne, løftes over grøfter og have de bedste pladser overalt. Ingen har nogensinde hjulpet mig op i en vogn, eller løftet mig over mudderpøle, eller givet mig den bedste plads! Og er
50 jeg ikke en kvinde?

Se på mig! Se på min arm! Jeg har pløjet og plantet og samlet i lade, og ingen mand kunne stoppe mig! Og er jeg ikke en kvinde?"

55

Min transkønnede veninde Moeisha – hendes rettigheder er til diskussion i disse tider. Er hun ikke en kvinde?

Man taler om at tage hendes juridiske rettigheder fra hende. Er hun ikke en
60 kvinde?

Man udtrykker man har svært ved at forstå, hvorfor hun ønsker at være den hun er? Er hun ikke en kvinde?

65 Er din forståelse nødvendig for at have empati med hende? Er din forståelse vigtigere end hendes ønske om at leve, som den hun er? Hvad er det for en frygt

som denne manglende forståelse bunder i? Hvad er det for en uvilje som denne modstand reelt er et udtryk for? Hvad er det som ligger i den trang, der er til at dømme hende? For i denne dom ligger der en indskrænkning af hendes frihed. Men ikke kun af Moeishas frihed. Det er en indskrænkning af vores alle sammens frihed. For historien har mange gange har lært os at intolerance og reaktionære strømninger er gift for minoriteters frihed.

Derfor er vi nødt til at finde sammen i dialog. Vi må turde tage samtalen – også når den er svær. Vi må finde modet til at lytte, forstå og deltage aktivt i debatten. Det er et demokratisk problem, at så mange afholder sig fra at kæmpe for minoriteters rettigheder, fordi de frygter konsekvenserne. Når stemmer forstummer, og vigtige perspektiver går tabt, mister vi ikke kun ligestilling – vi mister demokratiet. Vi har alle et ansvar for at sikre, at kampen for frihed og rettigheder ikke kun bæres af dem, der rammes hårdest af diskrimination, men af os alle.

Lad os gøre de usynlige synlige. De der ikke kan det danske sprog. Inuit - oprindelig befolkning, som Danmark har svigtet. De der ikke fremgår af statistikkerne. De der ikke har det mentale overskud. De der har funktionsnedsættelse. De der har rødder i lande, hvor der lige nu er mennesker i nød og krise. De der ikke har samme privilegier som dig.

Som borgerrettighedsforkæmperen Fannie Lou Hamer sagde: "Ingen er frie, før alle er frie." Mit håb for 2025 er derfor, at vi alle bidrager til en kærlig revolution. Ansigt til ansigt såvel som online. Fyldt med empati og oprigtig nysgerrighed, og vilje til at stå sammen og sige fra overfor de som producerer had og splittelse. At vi i fællesskab tager afstand fra det had som vokser i vores virtuelle samtaler, og at vi i fællesskab kræver handling. At vi finder modet og viljen til at leve de stærke ord som Audre Lorde gav os: Det er ikke vores forskelle som adskiller os. Det er vores manglende evne til at anerkende, acceptere og fejre disse forskelle. Sådan holder vi hånden under hinandens værdighed. Sådan værner om vores frihed.

Frihed er ikke noget, vi kan tage for givet. Det ser vi tydeligt i disse år. Frihed er noget, vi må kæmpe for i fællesskab og hver dag - i kampen mod diskrimination og had. Vi må kræve, at Danmark ikke bare er et foregangsland i historiebøgerne, men forbliver et foregangsland – nu – her – i virkeligheden.

Lad os forpligte os til at fortsætte kampen sammen.

Tak!

110

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype

Digitalt manuskript

115

Tags

8. marts-tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/amma-asare-nyako-8-marts-tale>

120

125

130

135

140